

Aula 5 – Preliminarmente...

Manuscritos em códice...

Manuscritos em rolo...

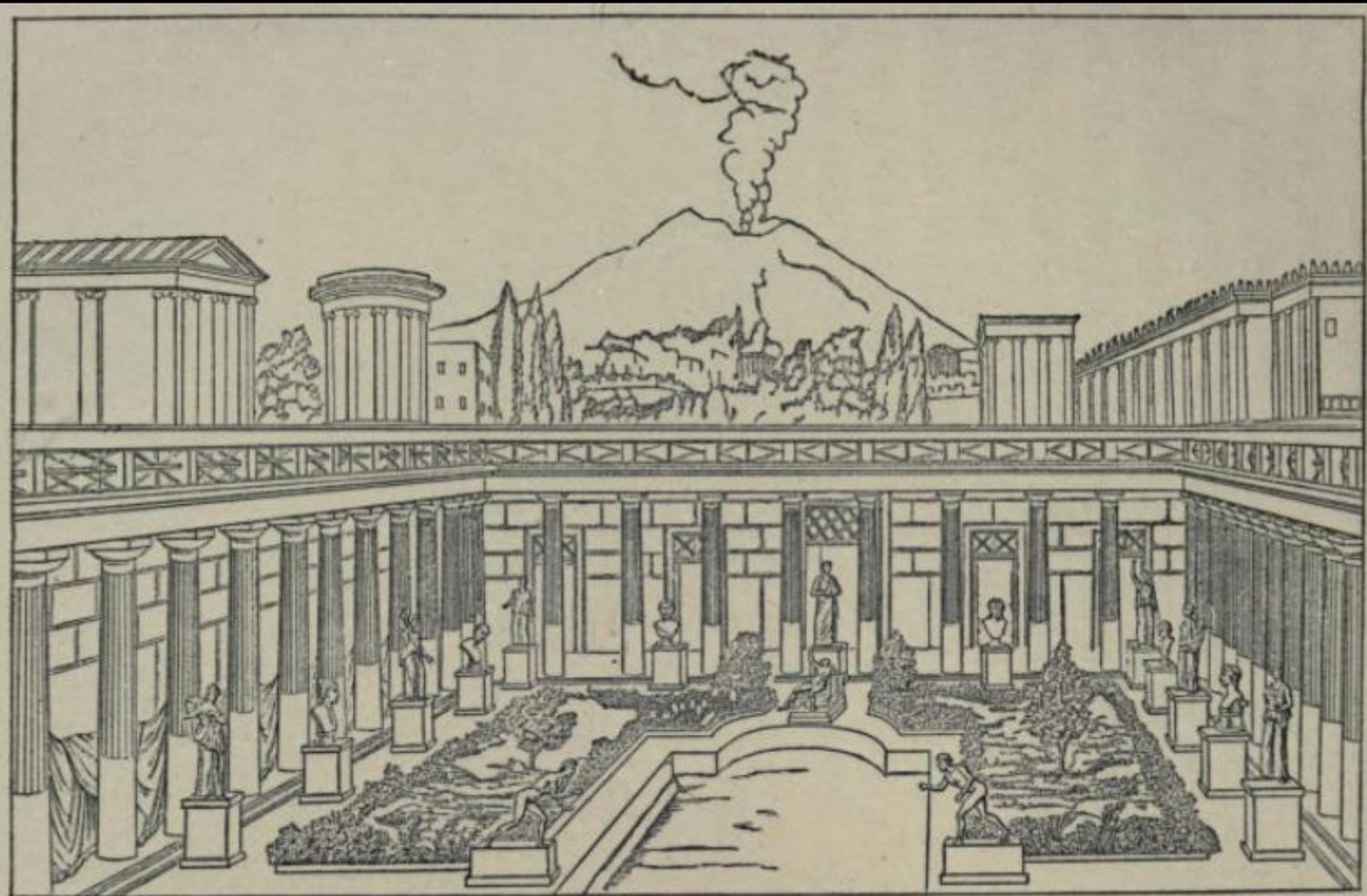
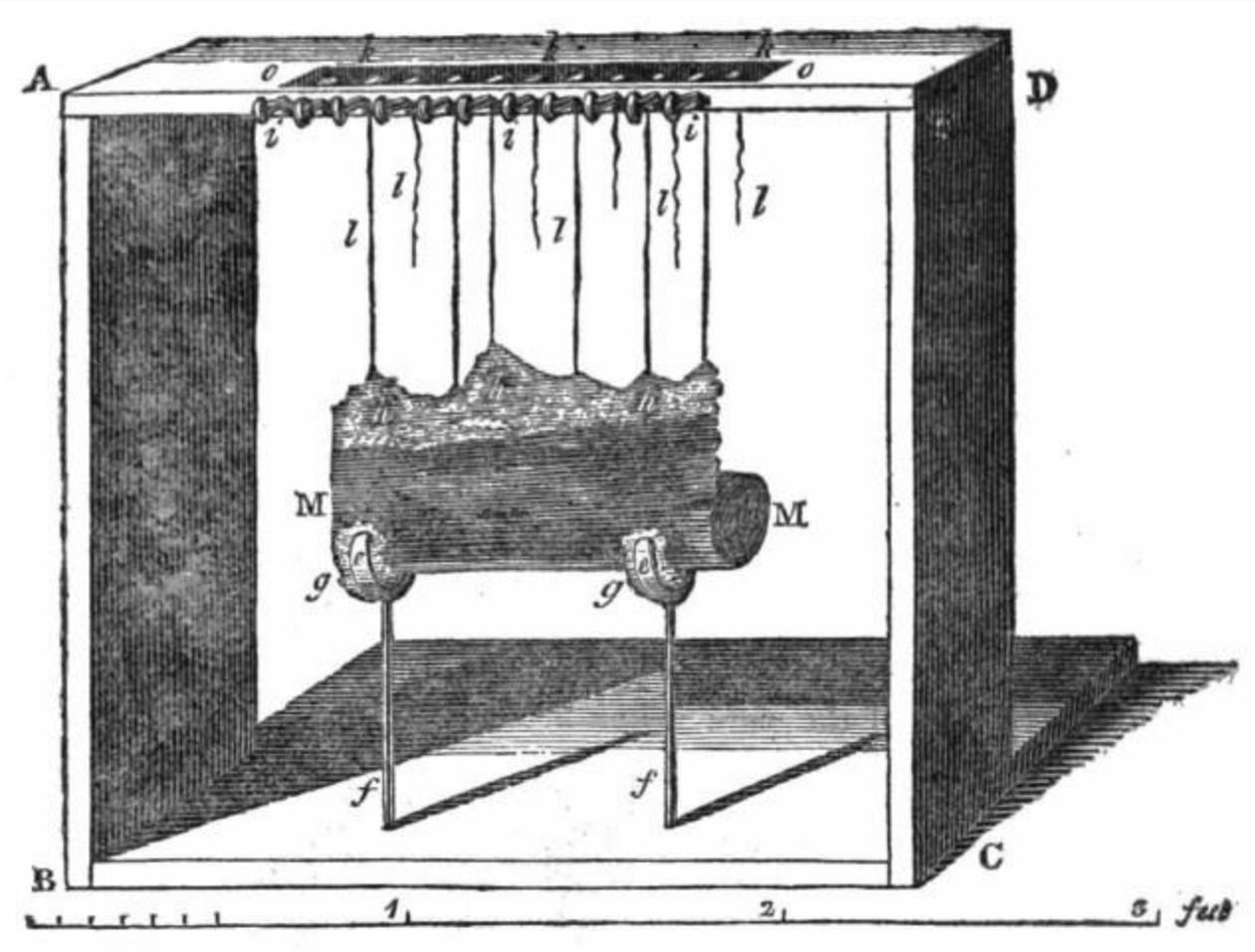

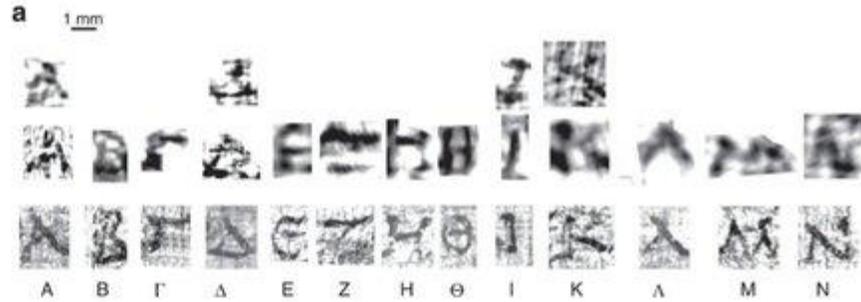
FIG. 8. THE HOUSE OF THE PAPHRI, RESTORED

[After Bonucci]

How it could be done

1

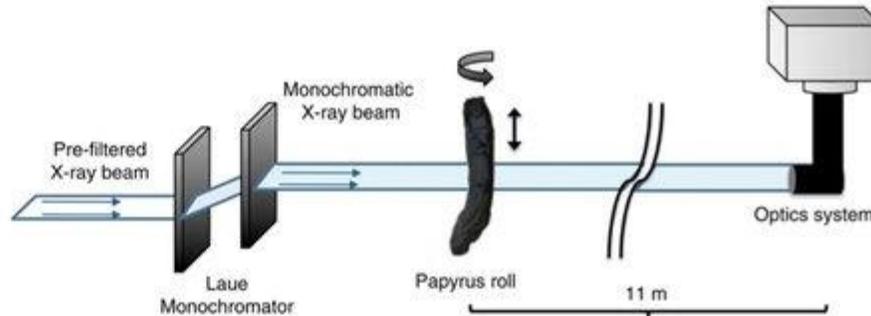
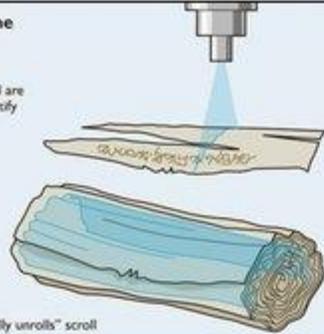
Fragments of damaged scroll are scanned with x-rays, to identify subtle signal of carbon ink

2

Complete charred scroll is scanned with the same x-rays, and the writing on different layers is mapped

3

Computer algorithm "virtually unrolls" scroll

OXFORD

PHILODEMUS

ON POEMS

BOOK ONE

RICHARD JANKO

PHILODEMUS TRANSLATION SERIES

Edição crítica...

ARISTOTELIS
DE ARTE POETICA LIBER

RECOGNOVIT
BREVIQUE ADNOTATIONE CRITICA INSTRVXIT
RVDOLFVS KASSEL

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
MCMLXV

SIGLA

A = cod. Parisinus 1741, saec. x/xi

A^{rec} = m(anus) rec(entior) quae hunc codicem correxit

B = cod. Riccardianus 46, saec. xiv

Lat = translatio latina a Guilelmo de Moerbeke a. 1278 confecta

Lat O = translationis latinae cod. Etonensis, ca. a. 1300

Lat T = translationis latinae cod. Toletanus, ca. a. 1280

Ar = translatio arabica ab Abū Bišr saec. x ad syriacum exemplar
(saec. ix?) confecta, e versione latina Jaroslai Tkatsch

fr Syr = fragmentum translationis syriacae, apud Tkatsch I 155

rec = codices graeci saec. xv-xvi, quorum lectiones propriae
coniectarum loco habentur

Φ = Guilelmi codex graecus deperditus

Σ = Syri codex graecus deperditus

$$\Pi = \begin{cases} A \\ \Phi \end{cases}$$

$$\mathcal{E} = \begin{cases} \Pi \\ B \end{cases}$$

$$\Lambda = \begin{cases} \mathcal{E} \\ \Sigma \end{cases}$$

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ ΠΕΡΙ ΠΟΙΗΤΙΚΗΣ

Περὶ ποιητικῆς αὐτῆς τε καὶ τῶν εἰδῶν αὐτῆς, ἣν τινα 1447^a
δύναμιν ἕκαστον ἔχει, καὶ πῶς δεῖ συνίστασθαι τοὺς μύθους
εἰ μέλλει καλῶς ἔξειν ἢ ποιήσῃς, ἔτι δὲ ἐκ πόσων καὶ 10
ποιῶν ἐστὶ μορίων, ὁμοίως δὲ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅσα τῆς
αὐτῆς ἐστὶ μεθόδου, λέγωμεν ἀρξάμενοι κατὰ φύσιν πρῶ-
τον ἀπὸ τῶν πρώτων. ἐποποιία δὲ καὶ ἡ τῆς τραγωδίας
ποιήσῃς ἔτι δὲ κωμωδία καὶ ἡ διθυραμβοποιητικὴ καὶ τῆς
αὐλητικῆς ἢ πλείστη καὶ κιθαριστικῆς πᾶσαι τυγχάνουσιν 15
οὔσαι μιμήσεις τὸ σύνολον· διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων τρισίν,
ἢ γὰρ τῷ ἐν ἑτέροις μιμῆσθαι ἢ τῷ ἕτερα ἢ τῷ ἑτέ-
ρως καὶ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον. ὥσπερ γὰρ καὶ χρώμασι
καὶ σχήμασι πολλὰ μιμοῦνται τινες ἀπεικάζοντες (οἱ μὲν
διὰ τέχνης οἱ δὲ διὰ συνηθείας), ἕτεροι δὲ διὰ τῆς φωνῆς, 20
οὔτω κἂν ταῖς εἰρημέναις τέχναις ἅπασαι μὲν ποιοῦνται
τὴν μίμησιν ἐν ῥυθμῷ καὶ λόγῳ καὶ ἀρμονίᾳ, τούτοις δ'
ἢ χωρὶς ἢ μεμιγμένοις· οἷον ἀρμονία μὲν καὶ ῥυθμῷ χρώ-
μεναι μόνον ἢ τε αὐλητικὴ καὶ ἡ κιθαριστικὴ κἂν εἴ τινες
ἕτεραι τυγχάνωσιν οὔσαι τοιαῦται τὴν δύναμιν, οἷον ἢ τῶν 25
συρίγγων, αὐτῷ δὲ τῷ ῥυθμῷ [μιμοῦνται] χωρὶς ἀρμονίας ἢ
τῶν ὄρχηστῶν (καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τῶν σχηματιζομένων ῥυθμῶν
μιμοῦνται καὶ ἦθη καὶ πάθη καὶ πράξεις)· ἢ δὲ [ἐποποιία]
μόνον τοῖς λόγοις ψιλοῖς <καὶ> ἢ τοῖς μέτροις καὶ τούτοις εἴτε
 Usque ad 1448^a29 **deest B**, ex quo codice nondum mutilo fortasse
 una alteraque bonarum lectionum quas in hac parte praebet Parisinus
 2038 (saec. xv/xvi) fluxit, cf. Lobel, *The Greek MSS.* pp. 27-31
1447^a12 λέγωμεν Φ: λέγομεν A 17 ἐν Forchhammer: γένει Π, quod
 non vertit Ar (cf. 1451^a17) 21 κἂν Paris. 2038: καὶ Π 25 τυγ-
 χάνωσιν A: -ουσιν rec (prob. Vahlen) οὔσαι τοιαῦται Paris. 2038 (Ar):
habentes talem Lat: οὔσαι A 26 μιμοῦνται Π (μιμῆται Paris. 2038):
 del. Spengel (non habuisse videtur Σ) ἢ Paris. 2038 (Ar): οἱ Π 28 ἐπο-
 ποιία Π: del. Ueberweg (non vertit Ar) 29 καὶ ἢ Lobel: ἢ Π (Ar).
 idem mendum in codd. Metaph. 992^b32

Edições de referência...

P L A T O N I S,
AVGVSTISS. PHILOSOPHI,
omnium quæ extant
operum
TOMVS SECVNDVS,
Græcè & Latine,

EX NOVA IOANNIS SERRANI
interpretatione, perpetuis eiusdem notis illustrata: quibus
& methodus & doctrinæ summa breuiter &
perspicuè indicatur.

EIVSDEM Annotationes, ad tertij tomæ calcem reiectæ.

Serrani

ΦΙΛΗΒΟΣ, PHILEBVS,

H^o, Siue,

ΠΕΡΙ ΗΔΟΝΗΣ. DE VOLVPTATE,

Siue, De summo bono.

H^o γ^o.

Ad morum doctrinam pertinens.

IN PHILEBVM

ARGVMENTVM.

COPIOSISSIMA est quarta istius *αἰσθητικῆς* materia, ad quam videlicet reuocauimus Ethica & Politica: quæ planè ad vniuersam quandam *κοινὴν* communisque doctrinæ molem referuntur. Ethica verò sunt ædificii illius fundamentum. Piacet igitur in summam quandam classẽ hæc omnia congerere: ita tamen vt, pro rerum ipsarum natura, proprium peculiarẽque vnicuique locum tribueremus. Istius vniuersæ doctrinæ sit hæc conformatio. Disciplina morum, est fundamentum non modò Reipubl. sed vniuersæ hominum vitæ, atque adeò humanæ societatis. Ita & familiæ & Republicę moribus singulorum hominum, & bonarum legum institutis firmantur. Im vero, vt conuincendis moribus homines instituatur, persuasumque habeant virtutis omnem operam esse adhibendam, in primis intelligendus ab illis est princeps primariũque finis ad quem vniuersam suam vitam referre debeant, & in quo summum ipsorum bonum situm sit: vt certa meta constituta ad quam colliment, de rationibus capessendis vitæ bene & feliciter traducendæ seriò cogitent. Firmanda est ipsorum vita veris prædictis, & suæ naturæ accommodatis. quam quidem naturam homo intelligere debet: Se videlicet rationis & intelligentiæ dono ornatam præter cæteras animantes, vt Deum agnoscat, pietatem colat, precibus & votis Deum sibi propitiũ reddat, illi obsequatur, pietatemque proinde honestæ ac felici vitæ caput esse arboretur: tum se muniat circumspiciatque præclaro virtutum choro atque comitatu: Sapientiam, Iustitiam, Temperantiam, Fortitudinem, cæterasque virtutes, amet, colat, persequatur: quibus quidem hominum communitas conseruatur, Amicitia nimirum illius cultu de ac ministra: quam qui tollit è vita, solem è mundo tollit, id est, peruertit fundamenta nostræ vitæ, pellẽtque atque perniciem in eam importat. Inanes enim haud dubie essent optimæ alioqui leges, & omnis publicus ordo, nisi singulorum hominum animi sanctissimis amicitia vinculis continerentur. Hac præclara virtutum compage crescunt familia, constituuntur conseruanturque publici hominum cæteris: ipsæque Reipubl. ciuiliũ cæterũ mater atque præfès, his columnis sane innititur. Hinc luis fontes aperiantur, semper æquius æquitate incommutabili decreto, cuius præcepta sunt hæc. Honeste viuere, Ius suum cuique tribuere, Neminem lædere, hæc sunt incurabula, hæc incrementa, hæc est denique absolutissima perfectio legum ac disciplinæ, quibus Republicæ stabiliantur. Ex huius doctrinæ primordio latissima patet POLITICORVM tractatio, id est, earum rerum omnium que ad Reipubl. continendam spectant. Hinc Reipublicarum discrimina emanant, quarum vt sint variz atque multiplici formæ, ad illum tamen omnes finem referri debent, vt *αἰσθητικῆς* imperis obtemperent. alioqui non sunt Reipublicæ, sed perniciose *ἀνομίας*, ad exitium generis humani. Hæc videtur esse Ethicæ & Politicæ *κοινὴ*, vel certè *κοινὴ*, singulis deinde partibus suis distinctæ atque constitutz: vt quidem primarium locum teneat Doctrina de moribus secundum, Regenda familiaris ratio: denique, Reipubl. constituendæ atque administrandæ scientia inde componatur. Ex illa igitur formula conati sumus istius *αἰσθητικῆς*, quæ Ethica & Politica traduntur, ordinem conformare: & singulis Dialogis, qui ad hoc argumentũ pertinent, proprium locum accommodare.

Primum igitur PHILEBO dedimus locum, qui est de SUMMO BONO, quod quidẽ primum est Ethicæ caput. Summum verò illud bonum à Deo deducit Plato, & ab eo vno pendere ait, vt veræ & solius felicitatis auctore, quanquam hic de felicitate ciuili agit, cuius varios notat gradus. Virtutem autem viam esse statuit, qua ad Deum peruenimus: ideo secundum locum tribuimus MENOVI, qui est DE VIRTUTE. Im verò hominis causa, de summo bono & virtute queritur: cuius hominis natura apta est & ad virtutem & ad felicitatem suscipiendam. hæc de causa tertium assignauimus ALCIADI PRIMO locum, qui agit DE NATVRA HOMINIS. Itæ notatus est *αἰσθητικῆς* finis Ethicæ doctrinæ. i. Felicitas: Efficiens, Deus nimirum, qui est illa felicitas: & ipsa Virtus. denique, subiectum est indicatũ, hominis videlicet natu-

Τ Α Τ ΟΥ Δ Ι Α Λ Ο Γ Ο Υ

Φ Ι Λ Η Β Ο Υ πρῶτωπα,

Σ Ω Κ Ρ Α Τ Η Σ , Π Ρ Ω Τ Α Ρ Χ Ο Σ ,

Φ Ι Λ Η Β Ο Σ .

Ρ Α Δ Η Πρῶταρχε
 τίνα λόγον μέλλεις ποιεῖν
 Φιλήβου δέχεσθαι νῦν, καὶ
 πρὸς τίνα τῶν παρ' ἡμῶν
 ἀμφισβητεῖν, ἀλλ' μή σοι χτυ-
 νοῦν ἢ λεγόμενος. βούλει σὺ κεφαλαίως ἢ
 ἑκάτερον; Π Ρ . Πάνυ μ' οὖν. Σ Ω . Φί-
 ληβος μὲν τοίνυν ἀγαθὸν εἶη φησὶ τὸ χαίρειν
 πᾶσι ζώοις, καὶ τὸ ἠδονεῖν καὶ τέρψιν, καὶ ὅ-
 σα τ' ἄλλοις ὅτι τούτου σύμφωνα· ὃ δὲ παρ'
 ἡμῶν ἀμφισβήτημα ὅτι, μὴ ταῦτα, ἀλλὰ τὸ
 φρονεῖν, καὶ τὸ νοεῖν, καὶ μεμνηῖσθαι, καὶ τὰ τού-
 τῳ συναφῆ καὶ ἑταῖρα.

D I A L O G I

P H I L E B I personæ,

S O C R A T E S , P R O T A R C H V S ,

P H I L E B V S .

B

I D E R I S sanè, Pro-
 tarche, ἐcquam disputa-
 tionem cum Philebo sis
 modò instituturus, & cū
 quo nostrūm sis cōtro-
 uersaturus, si quidem il-
 lam minimè probaueris. Vin' vtriusque
 sententiæ summā complectamur? P R O.
 Peruelim. S O. Ait Philebus, Gaudium,
 voluptatem, oblectationem, cæterasque
 huius generis res, esse omnibus animalibus
 sūmū bonū. Nos verò cōtrà sētīmus,
 nostráq; hæc est cōtrouersia, Nō hæc qui-
 dē, sed summū illud bonū potius esse, Sa-
 pere, intelligere, meminisse, & quæ his sūt
 cognata atque affinia: nimirum Rectam

a Initio proponit sū-
 mā disputationis, dua-
 bus contrariis sentē-
 tiis disertè enunciātā:
 quarum vna Felicita-
 tē statuit in volupta-
 te: altera, in Sapien-
 tia. In neutra tamen
 illarum simpliciter &
 per se summum bonum
 inesse docebit Socrates.
 Disputationis ergo subiectū est,
 DE SUMMO BONO:
 quod vbinam sit quaeritur.

ARISTOTELES

Opera

GRAECE

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

EDIDIT

ACADEMIA REGIA BORUSSICA.

1-770

VOLUMEN PRIUS.

BEROLINI

APUD GEORGIUM REIMERUM

A. 1831.

EX OFFICINA ACADEMICA.

καιρὸς χάριτας ἡμῖν τῶν ὑπεργμένων ἀποδῆναι, καὶ πρὸς
 τούτοις ἐλεεινοὺς ἡμᾶς αὐτοὺς καθισάντες, εἰάν ἐνδέχεται.
 τοῦτο δὲ ποιήσομεν ἐπιδεικνύοντες ὡς πρὸς τοὺς ἀκούοντας
 οἰκειῶς ἔχομεν καὶ ἀναξίως δυσυχοῦμεν, κακῶς πρότερον
 πεπονθότες ἢ νῦν πάσχοντες, ἢ πεισόμενοι εἰάν μὴ βοη-
 θῶσιν ἡμῖν οὔτοι, εἰάν δὲ μὴ τοιαῦτα ὑπάρχη, διεξιόντες
 τῶν ἀγαθῶν ἐστερημέθεα ἢ στερισκόμεθα ἢ στερησόμεθα
 ἐλιγερηθέντες ὑπὸ τῶν κρινόντων, ἢ ὡς ἀγαθοῦ μηδέποτε
 ἐτύχομεν ἢ μὴ ἐπιτυγχάνομεν, ἢ μὴ ἐπιτευξόμεθα μὴ
 τῶν ἡμῖν συμβοηθησάντων· ἐκ γὰρ τῶν ἐλεεινῶς κα-
 τασήσομεν ἡμᾶς αὐτῆς, καὶ πρὸς τὴν ἀκύντας εὐ-διαθή-
 σομεν. διαβαλλόμεν δὲ τὸς ἀντιδικῶς καὶ φθονεῖσθαι ποιή-
 σομεν ἐκ τῶν ἐναντιῶν τούτοις, ἀποφαίνοντες ὑπὸ τῶν ἢ
 τῶν τούτοις φίλων τοὺς ἀκούοντας, ἢ ἂν αὐτοὶ κήδονται,
 κακῶς πεπονθότας ἢ πάσχοντας ἢ πεισομένους παρὰ τὸ
 προσῆκαν· ἐκ γὰρ τῶν τοιούτων καὶ μῖτος καὶ ὄργην πρὸς
 αὐτὸς ἔχουσιν. ἂν δὲ μὴ ταῦτα ἐνδέχεται, συναξόμεν ἐξ
 ὧν φθόνον τοῖς ἀκούσι κατὰ τῶν ἐναντιῶν ἐργασόμεθα· τὸ
 γὰρ φθονεῖν πλησίον τῷ μισεῖν ἐστίν. φθονήσονται δὲ συλ-
 λήθῃ, εἰάν ἀναξίως αὐτοὺς εὐ-πράττοντας ἀποφαίνωμεν
 καὶ πρὸς τοὺς ἀκύντας ἄλλοτριῶς ἔχοντας, διεξιόντες ὡς
 ἀγαθὰ πολλὰ πεπόνθασιν ἀδίκως ἢ πάσχουσιν ἢ μέλλουσι
 πείσεσθαι, ἢ ἀγαθῶν οὐδέπω πρότερον ἐσερήθησαν ἢ νῦν οὐ
 σερίσκονται ἢ ἔσερήσονται, ἢ κακῶς ἔδῃω τετυχηκότες ἢ
 νῦν οὐ τυγχάνοντες ἢ ἔτευξόμενοι, εἰάν μὴ νῦν αὐτῆς οἱ
 κριταὶ κολάσωσιν. ἐκ τούτων μὲν οὖν ἐν τοῖς ἐπιλέγοις
 εὐμενῶς μὲν αὐτῆς κακῶς δὲ τὴν ἐναντίαν διαθήσομεν, ἐκ
 δὲ τῶν προειρημένων ἀπάντων ἐντέχνως καὶ τὰς κατηγο-
 ρίας καὶ τὰς ἀπολογίας τάξομεν.

Τὸ δ' ἐξεταστικὸν εἶδος αὐτὸ μὲν καθ' ἑαυτὸ ἢ πολ-
 λάκις συνίσταται, τοῖς δὲ ἄλλοις εἶδεσι μίγνυται, καὶ μά-
 λιστα πρὸς τὰς ἀντιλογίας χρησιμὸν ἐστίν. οὐ μὴν ἄλλ'
 ὅπως μηδὲ τότε τὴν τάξιν ἀγνοῶμεν, ἂν ποθ' ἡμῖν λόγον
 ἢ βίον ἢ πράξιν ἀνθρώπων ἢ διοίκησιν πόλεως ἐξετάξωμεν
 συμβῆ, διεξιέμεν καὶ περὶ τῆς κεφαλαιωδῶς. φρονημαστέον
 μὲν ἐν σχεδὸν ὁμοιοτρόπως τοῖς διαβεβλημένοις καὶ τοῖς
 ἐξετάξουσι ταῦτα, ὥστε προφάσεις ἐν ἀρχαῖς εὐλόγους
 ἐνεγκόντες, δι' ἃς δόξομεν εἰκότως τοῦτο ποιεῖν, οὕτως ἐπὶ
 τὴν ἐξέτασιν ἤξομεν. ἀρμόσσει δὲ αἱ τοιαῖδε, ἐν μὲν τοῖς
 πολιτικοῖς συλλόγοις, ὡς οὐ φιλονεικία τὸ τοῦτο ποιῶμεν

ἀλλ' ὅπως μὴ λάβῃ τοὺς ἀκούοντας, εἴτα ὅτι ἡμᾶς οὔτοι
 πρότερον ἠνάχθησαν· ἐν δὲ τοῖς ἰδίῳις ἢ ἔχθραν, ἢ τὰ ἔθνη
 ἐξεταζομένων φαῦλα οὐτα, ἢ φιλίαν πρὸς τοὺς ἐξε-
 ταζόμενους, ἢ ὅπως ἀνέντες ἂ πράττωσι μηκέτι ταῦτα ποιή-
 σωσιν· ἐν δὲ τοῖς δημοσίοις τὸ νόμιμον, τὸ δίκαιον, τὸ τῶ
 κοινῶ συμφέρον. φρονημαστέον δ' ἐκ τούτων καὶ τῶν
 τούτοις ὁμοιοτρόπων, ἐφεξῆς ἕκασον προτιθέμενοι τῶν ρηθέν-
 των ἢ πραχθέντων ἢ διανοηθέντων ἐξετάσομεν, ἐνδεικνύοντες
 αὐτὰ καὶ τοῖς δικαίοις καὶ τοῖς νομίμοις καὶ τοῖς ἰδίοις
 καὶ κοινῆ συμφέρονσιν ἐναντιώμενα, καὶ πάντα σκοπεύοντες,
 εἴ περ αὐτὰ αὐτοῖς ἐστὶν ἐναντία ἢ τοῖς ἡθεσι τῶν χρησίων
 ἀνθρώπων ἢ τοῖς εἰκόσιν. ἵνα δὲ μὴ μακρύνωμεν τὸν λόγον
 καθ' ἐν ἕκασον λέγοντες, ὅσῳ ἂν πλείοσι τῶν ἐνδοξῶν ἐπι-
 τηδευμάτων ἢ πραγμάτων ἢ λόγων ἢ ἔθῶν ἐναντιώμενα τὰ
 τῶν ἐξεταζομένων ἀποφαίνωμεν τοῖς ἀκούσι, τοσῶτον μᾶλ-
 λον οἱ ἐξεταζόμενοι ἀδοξοῦσιν. δεῖ δὲ πικρῶ τῶ ἤθει μὴ
 ἐξετάξωμεν, ἀλλὰ πρᾶσι· τούτων γὰρ τὸν τρόπον οἱ λόγοι
 γιγνώμενοι πιθανώτεροι φανήσονται τοῖς ἀκούουσιν, οἱ δὲ
 λέγοντες αὐτῆς ἤκιστα διαβαλλῶσιν. ὅταν δὲ πάντα ἀκρι-
 βῶς ἐξητακῶς αὐξήσῃς αὐτὰ, παλλιλογίαν ἐπὶ τῇ τελευτῇ
 σύντομον ποιήσῃ καὶ τοὺς ἀκροατὰς περὶ τῶν εἰρημένων
 ἀνάμνησον. τὰ μὲν ἐν εἶδη πάντα τῶν τῶν τρόπον τάτ-
 τοντες ἐντέχνως αὐτοῖς χρησόμεθα.

Δεῖ δὲ καὶ λέγοντας καὶ γράφοντας ὅτι μάλιστα
 πειρᾶσθαι κατὰ τὰ πεπραγμένα τοὺς λόγους ἀποδιδόναι,
 καὶ συνεβίξαι αὐτοὺς τούτοις ἅπασιν ἐξ ἑτοίμου χρῆσθαι,
 καὶ περὶ μὲν τῷ λέγειν ἐντέχνως καὶ ἐν τοῖς ἰδίῳις καὶ ἐν
 τοῖς κοινοῖς ἀγῶσι καὶ ταῖς πρὸς τὴν ἄλλαν ὁμιλίαις ἐν-
 τεθεῖν πλείστας καὶ τεχνικωτάτας ἀφορμὰς ἔξομεν, χρῆ
 δὲ καὶ τὴν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι μὴ μόνον περὶ τὴν λόγους
 ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν βίον τὸν αὐτῶν, διακομῶντα ταῖς ἰδέαις
 ταῖς εἰρημέναις· συμβάλλεται γὰρ ἢ περὶ τὸν βίον παρα-
 σκευὴ καὶ πρὸς τὸ πείθειν καὶ πρὸς τὸ δόξαι ἐπικεικῶς
 τυγχάνειν. πρῶτον μὲν οὖν διελίσθαι χρῆ τὰ πράγματα
 κατὰ τὴν ὅλην τοῦ παιδείματος διαίρεσιν, ὅ τι πρῶτον ἢ
 δεῦτερον ἢ τρίτον ἢ τέταρτον μεταχειριζέον, εἴτα σαυτοῦ
 ποιῆσθαι παρασκευήν, ὥσπερ ἐν τοῖς προσιμοῖς διήλθομεν
 τὰ περὶ τῶν ἀκροατῶν. εὐμενῆ μὲν οὖν τὰ περὶ σεαυτὸν
 ποιήσεις, εἰάν οἷς ὁμολογεῖς ἐμμένῃς, καὶ διαφυλάττης
 φίλους τὴν αὐτῆς διὰ παντὸς τῷ βίῳ, καὶ περὶ τῶν ἄλλων

2. τούτους B. || δέχεται F². || 6. διεξιόντες om F². || 20. ἀναξίως F². || 24. ἢ ante κακῶ om F². || 39. αἱ τοιαῖδε δὲ ἀμέ-
 σουν F². || 40. τοσῶτον F².

2. πρώτως B. || 12. δὲ μὴ κόνη καθ' ἐν ἕκασον λέγων F². || 13. ὅσον F², ὅσα B. || 14. τὰ om F²B. || 15. τοσῶτον F². ||
 19. διαβάλλωσιν B. || 23. χρησόμεθα αὐτοῖς B. || 28. ἵναῖτα F².